Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

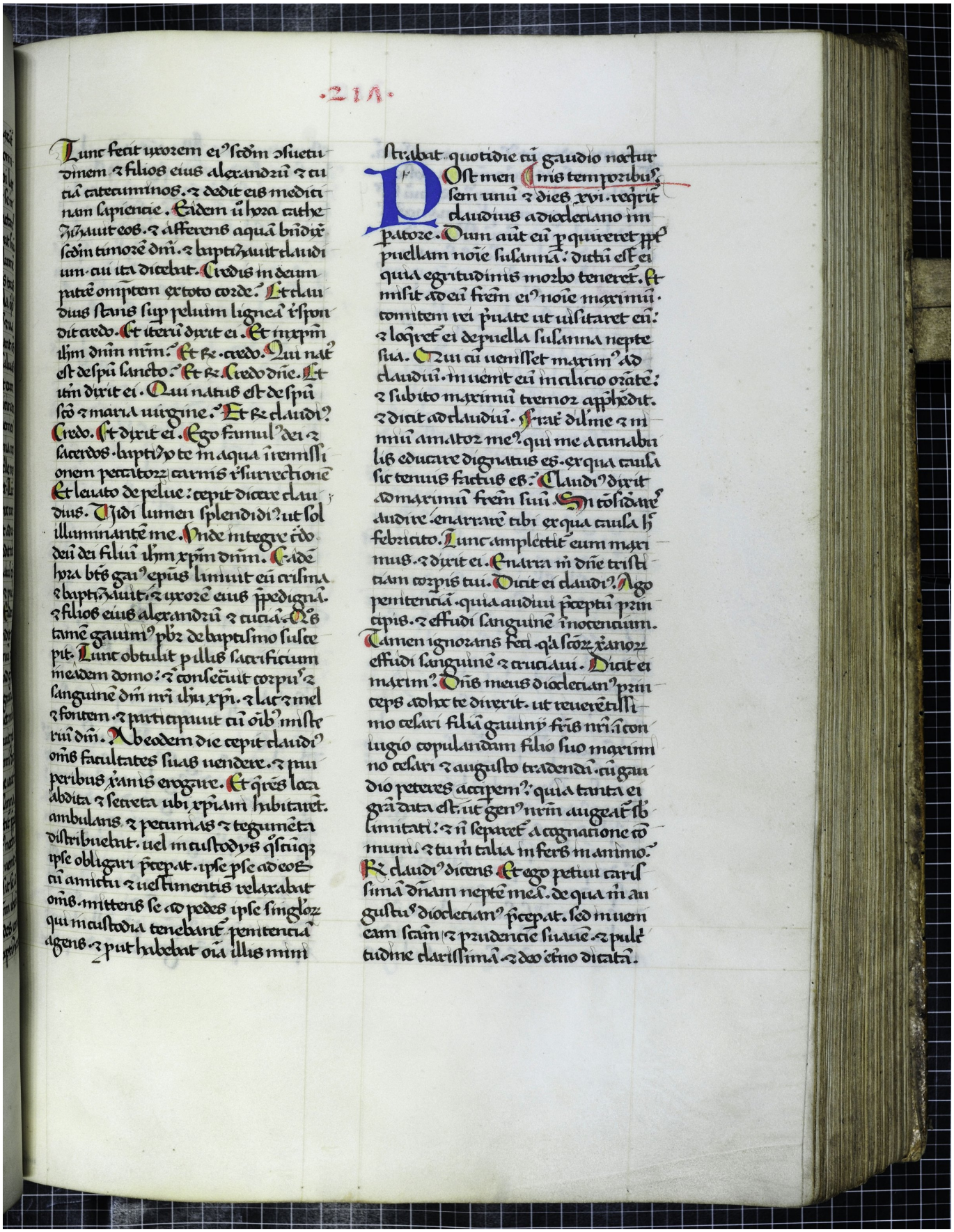

Tunc fecit uxorem ei secm̃ ꝓsuetudinem ⁊ filios eius alexandru ⁊ cutia catechuminos. ⁊ dedit eis medicinam sapienciae. Eidem u̅ hora cathechizauit eos. ⁊ afferens aquã bridie secm̃ timorẽ dn̄i. ⁊ baptizauit claudium. cu ita diceret. Credis in deum patrẽ omnipotentem et toto corde. Et claudius stans sup peluim lignea respondit credo. Et iterũ dixit ei. Et in xpm̃ ihm̃ dnm̃ nr̄m̃. Et ꝛ. credo. Qui natus est de spu̅ sancto. Et ꝛ. Credo dñe. Et itm̃ dixit ei. Qui natus est de spu̅ sc̄o ⁊ maria uirgine. Et ꝛ claudius. Credo. Et dixit ei. Ego famulus dei ⁊ sacerdos. baptizo te in aqua in remissionem peccatorũ carnis resurrectionẽ. Et leuato de peluis: cepit dicere claudius. Ysidi lumen splendidum ut sol illuminantẽ me. Vnde integre credo dei filiũ ihm̃ xpm̃ dnm̃. Et idẽ hora bts̃ gau̅ epus̃ linuit eũ crisma ⁊ baptizauit. ⁊ uxorẽ eius ꝓpedignã. ⁊ filios eius alexandrũ ⁊ cutiã. Qs̃ tamẽ gaudium̄ pbr̄ de baptismo suscepit. Tunc obtulit p illis sacrificium in eadem domo: ⁊ consecũit corpus ⁊ sanguinẽ dn̄i nr̄i ihu xpi. ⁊ lac ⁊ mel ⁊ fontem. ⁊ participauit ei oib̄ ministrũ dn̄i. Ab eodem die cepit claudius omnis facultates suas uendere. ⁊ pauperibus xpianis erogare. Et qres loca abdita ⁊ secreta ubi xpiani habitaret. ambulans. ⁊ pecunias ⁊ tegumẽta distribuebat. uel in custodys q̃sq̃ ipse obligari fecerat. ipse pse ad eos cũ amictu ⁊ uestimentis celerabat omis̃. mittens se ad pedes ipse singlor̄ qui in custodia tenebant̃ penitencia agens. ⁊ put habebat oia illis mim̃strabat quotidie cũ gaudio noctur

Post mensis temporibus sem unũ ⁊ dies xvi. regnũ claudius a diocletiano imperatore. Cum aut eũ p quireret ppter puellam noie sulamitã: dictũ est ei quia egritudinis morbo teneret. Et misit ad eũ frem̃ eius noie maximũ comitem rei priuate ut uisitaret eũ: ⁊ loqret ei de puella sulamita nepte sua. Qui cũ uenisset maximus ad claudiũ. inuenit eũ in cubiculo orantẽ: ⁊ subito maximũ tremor apphendit. ⁊ dicit ad claudiũ. Frat̃ dl̄me ⁊ mnũ amator me̅. qui me a cunabulis educare dignatus es. et qua caula sic tenuis factus es. Claudius dixit ad maximũ frem̃ suũ. Si cõsidẽ audire. enarrare tibi et qua caula hs̃ febricato. Tunc amplectit eum maximus. ⁊ dixit ei. Enarra m̃ dñe tristitiam corpis tui. Dixit ei claudius. Ego penitencia. quia audiui preceptũ principis. ⁊ effudi sanguinẽ innocentium. Tamen ignorans feci. qa̅ scor̄ xianor̄ effudi sanguinẽ ⁊ crucifixi. Dixit ei maximus. Omis̃ meus diocletianus princeps adhuc te diuerit. ut tueretur̄ simo celari filiũ gruinij fris̃ nr̄i. in coniugio copulandam filio suo maximino celari ⁊ augusto tradendã. cũ gaudio peteres accipem̃: quia tanta ei grã data est. ut gen̄ nr̄m̃ augeat̃ sb̄ limitati: ⁊ n̄ separet̃ a cognatione cõmuni. ⁊ tu m̃ talia in ferbs in animo. Et claudius dicens. Et ego petiui carissima dñam neptẽ meã. de qua m̃ augustus diocletianus precepit. sed in uenerem sanctam ⁊ prudencie suauẽ. ⁊ pulchitudine clarissimã. ⁊ deo ꝛtino dictatã.